

lige ordning var skruet sammen, så det var frivilligt for både arbejdstagere og arbejdsgivere at aftale sig frem til orlovsordninger. Den oprindelige orlovsordning var skruet sammen på en sådan måde, at de ledige blev sikret en reel chance for at komme ind på arbejdsmarkedet. Det skete ved, at der var et krav om genbesættelse.

Og netop denne konstruktion: frivillighed både for arbejdsgiver og arbejdstager og krav om genbesættelse gjorde, at ordningen var sikret på en sådan måde, at det ikke ville være flaskehalsfremkaldende. Det ændrede rødkløverregeringen med ét mandats flertal i 1993. Og vi har set virkningerne, tydeligst selvfølgelig på sygeplejerskeområdet, men også andre brancher er nu truet af flaskehalse, som bl.a. er fremprovokeret af orlovsordningerne. Det er et reelt problem, og det skal der gøres noget ved.

Derfor stiller Det Konservative Folkeparti sammen med Venstre krav om, at man tilbagefører orlovsordningerne på en sådan måde, at de tilgodeser det oprindelige formål.

Men når det er sagt, så skal der også kvitteres for, at regeringen er begyndt at bevæge sig lidt i den rigtige retning. Og det er udmærket, at man nu har indset, at der er behov for at modregne orlovsperioder i ledighedsperioden. Det er udmærket. Det er også udmærket, at man prøver at begrænse børnepasningsorloven.

Men jeg synes, at jeg savner en reel argumentation for, at man igen skal til at diskriminere de selvstændige erhvervsdrivende. Jeg kan overhovedet ikke se, hvorfor der skal gøres forskel på de selvstændige og lønmodtagerne. Oven i købet forsøger man at iklæde det et klædestykke, hvorefter det skal være lighed mellem lønmodtagere og selvstændige, der skal være bevæggrunden for forslaget. Det er overhovedet ikke nogen ligestilling; tværtimod er det en diskrimination af de selvstændige.

Jeg kan ikke se, hvorfor de selvstændige ikke skal stilles over for præcis de samme muligheder, rettigheder og pligter som lønmodtagerne. Hvorfor skal de selvstændige ikke have mulighed for at aftale sig frem til yderligere orlov, når lønmodtagerne skal have denne ret? Hvorfor skal det ikke være muligt for selvstændige at tage en snak med arbejdsformidlingen om de fremtidige beskæftigelsesmuligheder? Og hvis de er ringe, skal det være muligt for de selvstændige at aftale sig frem til en forlænget børneorlov.

Det er et punkt, som vi vil fremføre med styrke i de kommende forhandlinger, og i det hele taget håber vi, at regeringen vil være lydhør over for vore argumenter. Det er – som sagt tidligere – en forudsætning for, at vi kan gå ind i noget, det ligner et forlig omkring den samlede pakke.

Som sagt i indledningen vil jeg ikke på nuværende tidspunkt kommentere det, der i fremsættelsestalen – og også i en stor del af bemærkningerne til lovforslaget – vedrører en voksen- og efteruddannelsesreform på arbejdsmarkedet, i og med at det faktisk ikke er omfattet af selve lovforslagets egentlige paragraffer. Den diskussion må vi have til gode.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg synes, at vi endnu en gang har fået konstateret i vores orlovsdiskussion, at Venstre og De Konservative aller-, aller-, allerdybest inde er lodret imod orlovsordninger, selv om jeg erkender, at fru Pia Christmas-Møller her fra talerstolen for et øjeblik siden forsøgte at trække nogle positive vinkler på orlovsordninger frem.

Og så synes jeg egentlig, at det er utroligt, at det kan lykkes på denne talerstol og på så kort tid at stå og være så selvmodsigende, som fru Pia Christmas-Møller var for et øjeblik siden.

Man efterlyser fra konservativ side, at hvis man i det hele taget skal have orlov, skal det i det mindste være aftalebaseret. Hvad er det nu, vi lægger op til? Vi lægger op til nogle rettigheder, nogle rettigheder, som er ens for alle: ret til orlov på 13 henholdsvis 26 uger. Rettighederne er ens for alle – også for selvstændige erhvervsdrivende.

Det, vi så i øvrigt efterfølgende lægger op til, er præcis det, fru Pia Christmas-Møller står her og efterlyser, nemlig at hvis man skal have orlov ud over dette, skal det aftales med arbejdsgiveren. Her kommer vi altså ind i frivilligheden og det individuelle skøn, osv., osv., osv. Og det skal selvfølgelig også gælde for selvstændige erhvervsdrivende. Problemet for disse mennesker er, at de ikke har nogen at aftale det med – det ved jeg godt, det kan jeg godt indse – og derfor må det også være sådan, at vi sikrer en ret, og så er der ellers frivillighed efterfølgende.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg er nødt til at skuffe hr. Poul Erik Dyrlund. Jeg var ikke selvmodsigende i mit første indlæg,